

vocabulo indignos se exhibent: qui in cenobis corpore sunt constituti: sed animo et actione seculariter vivunt. Resumū peculiū qđ dimiserūt: obedientiā despiciūt quam spoponderūt: castitatem violant quā solēniter voverunt. Tria substancialia religionis sue vota transgredi nō mes- tuūt: et se monachos esse gloriāntur? O vana religio: in qua voti consideratio non habet. Quid aurū et argenti cum cōgregat: qđ monachū pfitetur? Quid peculiū o mo- nache possides: qui voluntariā voveristi paupertatē? Enī uero monachus non est: qui diuicias in mūdo possidet. Igitur contra hoc p̄prietatis vicium nos loquī compellit occasio: que nota est his qui ad scribendū nos prouoca- runt. Multos enim hoc morbo infectos religiosi nomi- ni viros cernimus. et dolemus.

Quā periculosis sit votū nō reddere.

Cap. iii.

Oudi o monache ingrate: qđ tibi scriptura di- uina precipiat. Ait em̄. Si quid dñs voveristi: nemoreris reddere. Displicet ei infidelis et istul- ta promissio. Multo em̄ melius est nō vovere qđ promissum negare. Quicqđ igitur deo voveris. redde. Uis nosse qđ illi promiseris? Regulā tuā secundū quā vi- uere spopondisti considera. Quid illa p̄cipit? Audisum⁹ mariū. Conuersionē morū tuo ⁊ secundū ordinationē tu- bi indicit monasticā: deinde abdicationē om̄is p̄prietan- tis vsc⁹ ad acis valorē tibi mandat ppetuam: obedientiā et castitatem tibi p̄cipit: et stabilitatē tibi ordinis vsc⁹ ad obitū cōtinuandā imponit. Hec est sūma pmissionis tue: hec est necessitas monastice discipline: quā si temere trā- gressus fueris: voti puaricator eris. Si vidua continen- tiā ppetuā voverit: nubere ei decetero nō licebit. Si autē p̄ votū nupserit: cōtra se deū irritauit. Ante qđ pmitteret deo ut esset vidua in ip̄i erat p̄tatenubere: post qđ vosemel cōtinetiā voverit: iā deinceps libertatē nubēdi penit⁹ amissit.